

[Skatteministeren]

Erhvervsdrivendes udgifter ved egen deltagelse i kurser er ligeledes fradragsberettigede, såfremt kurserne har til formål at vedligeholde og ajourføre den pågældendes faglige viden og uddannelse. Også her bortfalder fradragsretten, såfremt kurserne har videreuddannelse eller etablering som formål eller har et væsentligt turistmæssigt islæt.

Hvis virksomheden afholder kursusudgiften for en ansat, vil virksomheden have fradragsret for den afholdte udgift.

Hvis kursuset har et væsentligt turistmæssigt islæt, eller hvis kursuset er helt uden forbindelse med den ansattes arbejdsområde, beskattes den ansatte af den værdi, som kursuset skønnes at have haft for den pågældende, som et løngode. Såfremt kursusdeltageren er indehaver af et selskab, hvori vedkommende er ansat, vil det dog ifølge praksis altid være kursusets reelle værdi, som den pågældende bliver beskattet af.

Jeg kan på den baggrund bekræfte, at kriterierne for, hvornår der kan finde fradrag sted for kursusudgifter, er de samme, hvad enten kursusdeltageren er en ansat, som selv afholder sine kursusudgifter, en ejer eller en ejer/hovedaktionær i et selskab. Kriterierne for, hvornår der skal ske beskatning af værdien af kursuset, er ligeledes de samme for de pågældende personer. Omfanget af en eventuel beskatning beror derimod på, om kursusdeltageren er indehaver af det selskab, hvori han er ansat, eller ej.

Hvorvidt der i de konkrete tilfælde er fradragsret eller finder beskatning sted, er et ligningsmæssigt spørgsmål.

Spm. nr. S 6

Til *miljøministeren* (2/10 87) af:

Trøjborg (S):

»Vil ministeren tage initiativ til at fremme og koordinere Kommunekemis og Amagerforbrændings arbejde med at etablere anlæg for rensning af kemikalieforurenet jord?«

Begrundelse

Det fremgår af ugebladet Ingeniøren, nr. 39, at Københavns Kommune har et presserende behov for at få behandlet forurenet jord, og at man derfor ved Interessentskabet Amagerforbrænding forhandler med det hol-

landske firma Heidemij. Det er min opfattelse, at der af såvel økonomiske som tekniske årsager bør foretages en fælles planlægning af de offentlige investeringer i jordrensningsanlæg.

Kommunekemi og Miljøstyrelsen står netop i begreb med en selskabsdannelse, som skal stå for meget store investeringer over de næste 5-10 år. Forudsætningerne for disse investeringer ændrer sig, hvis rensning af jord foretages af andre selskaber også, hvilket i værste fald må forudses at påvirke omfang og kvalitet af den danske indsats på området negativt.

De danske erfaringer med rensning af kemikalieforurenet jord ved ekstraktion er ikke så gode som de hollandske. Netop derfor finder jeg det rigtigt, at den danske indsats fremmes og koordineres til gavn for danske firmaer.

Svar (9/10 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg deler ganske spørgerens opfattelse af det rigtige i, »at den danske indsats fremmes og koordineres til gavn for danske firmaer«, i dette tilfælde i forbindelse med etableringen af anlæg for rensning af kemikalieforurenet jord.

Jeg har på denne baggrund den 25. september 1987 bedt Miljøstyrelsen om i samarbejde med de berørte organisationer at udarbejde et forslag til, hvorledes en sådan koordination bedst muligt finder sted.

Spm. nr. S 7

Til *forsvarsministeren* (2/10 87) af:

Jørgen Tved (FK):

»Vil ministeren redegøre for, i hvor stort omfang dansk efterretningsvæsen sender spioner til vore nabolande, og hvad omkostningerne til dette uvæsen er?«

Begrundelse

To danskere er i Polen dømt for ulovlig efterretningsevne og har i polsk fjernsyn erklæret, at de var udsendt af danske myndigheder, og at de fik alle omkostninger, også fritidsomkostninger, betalt.